

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Gyovai Sándor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Hollósiné dr. Prohászka Dóra ügyvéd által képviselt **alperes** ellen 40.500,- forint tartozás megfizetése iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2009. március hó 30. napján meghozott P.21.071/2008/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbezett részében megváltoztatja és az alperes által a felperes részére 15 napon belül fizetendő összeget 40.500,- (Negyvenezer-öttszáz) forintra és ezen összegnek 2007. április 1. napjától a kifizetés napjáig járóan a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamataira felemeli.

Az alperes által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegét 12.000,- (Tizenkettőezer) forintra felemeli.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperes részére 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 9.000,- forintot és ezen összegnek 2007. április 1.napjától a kifizetés napjáig számított kamatát, valamint perköltség címén 2.000,- forintot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Ítéletének indokolása szerint az alperes 1994. szeptember 15. napjától orvos-látogatóként dolgozik. Az alperes 2003. november 15. napjáig a felperes Orvosi Kamaránál kötelező tagsági jogviszonnyal rendelkezett, majd a jogszabályváltozás következtében már nem volt számára kötelező a tagsági viszony. Az alperes szóban jelezte a kamara megyei szervezeténél, hogy tagsági jogviszonyát nem kívánja fenntartani, azonban írásbeli bejelentést nem tett.

A tagsági jogviszonyának fennállása ellenére kamarai tagdíjat nem fizetett és 2005. január 1. napjától 2007.március 31. napja között 1.500,- forint/hó, összesen 40.500,- forint tagi hátraléka keletkezett a felperesi kamaránál. Az alperes kamarai tagsága véglegesen 2007. március 31. napján szűnt meg.

A megyei bíróság a felperes keresetét részben megalapozottnak találta. A megyei bíróság megítélése szerint a felperes alkalmazhatta volna alperessel szemben a megfelelő szankciót ahelyett, hogy a tagdíj-hátralékot folyamatosan nyilvántartsa. A perben nem merült fel adat arra nézve, hogy a felperes a tagi hátralék rendezésére az alperest bármikor felszólította volna. Ezért a bíróság az alperest hat havi tagdíj-hátralék megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A perköltségről a Pp.81.§.(1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását és a marasztalás összegének 40.500,- forintra, valamint ezen összegnek a Ptk.301.§.(1) bekezdése szerinti késedelmi kamataira felemelni. Igényt tartott a teljes elsőfokú perköltség megfizetésére is.

Fellebbezésének indokolása szerint a megyei bíróság ítélete teljesen megalapozatlan. Hangsúlyozta, a felperest semmi nem kötelezte arra, hogy felszólítást küldjön az alperesnek, ennek ellenére valamennyi tagi hátralékosnak 2007. októberében küldött ilyen felszólítást. Sajnos ezt nem ajánlva postázták, ezért erre vonatkozó igazolást becsatolni nem tudja. A megyei bíróság más mércét alkalmazott az alperessel szemben, amikor tényállási elemként állapítja meg, hogy „alperes szóban jelezte a kamara megyei szervezeténél, hogy a tagsági viszonyát nem kívánja fenntartani”, pedig ezen tényállítását az alperes semmivel nem támasztotta alá. A felperes pedig hangsúlyozta, hogy a nyilvántartásában kilépésnek nyoma nincs.

A per eldöntése szempontjából leglényegesebb kérdés az, hogy köteles lett volna-e a felperes az alapszabály által lehetővé tett szankciót alkalmazni, ahelyett, hogy a tagi hátralékot folyamatosan nyilvántartotta. Álláspontja szerint ilyen kötelezettsége a felperesnek nem volt, a kizárás csak lehetőség, amellyel egyébként igen ritkán élt, hiszen amikor a kamarai tagság kötelező volt, a felperes e szankció alkalmazása esetén tagjai legnagyobb részét kenyérkereső foglalkozásuk gyakorlásának lehetőségétől fosztotta volna meg.

Kiemelten hivatkozott arra, hogy a felperesi kamarának sem felszólítás küldési, sem kizárási kötelezettsége nincs, a tagi kötelezettség elmulasztásával a tagsági jogviszony automatikusan nem szűnik meg, a tagsági jogviszony fennállása alatt pedig a tagdíjfizetési kötelezettség fennáll.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet megfellebbezett részének helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján helyes és megalapozott jogi következtetéseket levonva hozta meg ítéletét, melyet a jogszabályoknak megfelelően megindokolt.

Hivatkozott e körben az Orvosi Kamara 2005. december 3. napján elfogadott Alapszabályának 58. pontjára is. Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban is hivatkozott az alperes az Alapszabály egyértelműen fogalmaz a kizárás tekintetében. Az Alapszabály nem választható lehetőségként rögzíti a hat havi hátralékot felhalmozó tagok kizárását, az megítélése szerint kötelező.

A Ptk.5.§-a tiltja a joggal való visszaélést. A felperes évekig nem tett semmilyen intézkedést a tagi tartozás behajtása érdekében, alperest a fizetésre nem szólította fel, s a kamarai Alapszabály rendelkezései ellenére tagsági jogviszonyát nem szüntette meg.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp.256/A.§. (1) bekezdés f./pontja alapján tárgyaláson kívül és a Pp.253.§.(3) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el és az alábbiak szerint megalapozottnak találta.

Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes fellebbezésében felhozott érvekre figyelemmel a per eldöntése szempontjából a leglényegesebb kérdés az, hogy a felperes köteles lett volna az alapszabály által lehetővé tett kizárási szankciót alkalmazni az alperessel szemben a tagdíj nem fizetése miatt, vagy sem.

A perben az nem volt vitás, hogy az alperes 1994. szeptember 15. napjától a felperesi kamara helyi szervezeténél kamarai tagsági jogviszonnyal rendelkezett. Az alperes azt állította, hogy 2003. novemberében - miután 2003. november 15. napjáig a Magyar Orvosi Kamaránál kötelező volt a tagsági jogviszony - a kötelező tagsági jogviszony megszűnésekor a felperesi kamara megyei irodájánál szóban bejelentette a tagnyilvántartásból való törlését, mivel kizárólag orvos-látogatóként dolgozik. Írásban ilyen bejelentést nem tett. Ugyanakkor a felperes előadása szerint ilyen bejelentés az alperes részéről nem történt, így az alperes kamarai tagsága 2007. március 31. napjával szűnt meg.

A jogviszony fennállásakor hatályban lévő, a Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. XXVIII. számú törvény 19.§. (1) bekezdés e./ pontja szerint a MOK tagja lehet az, aki többek között az Alapszabályban meghatározott módon a kamarai tagdíjat megfizeti.

A felhívott jogszabályi rendelkezés 23.§.(1) bekezdés a./ és b./ pontja értelmében megszűnik a tagsági jogviszonya annak, aki a tagsági viszonyáról lemondott, nem felel meg a 19.§.(1) bekezdésében meghatározott tagsági feltételeknek.

A 23.§. (3) bekezdése értelmében az (1) bekezdés b./pontjában meghatározott esetben a helyi kamara írásbeli, indokolt határozattal rendelkezik a tagsági viszony megszüntetéséről.

E vonatkozásban a felperesi kamarának a 2005. december 3. napján elfogadott Alapszabályának 58. pontja kimondja, a tagdíjnyilvántartó jelzése alapján a helyi kamara elnöke írásbeli indokolt határozatban rendelkezik a tagok sorából törléséről annak, aki írásbeli felszólítás ellenére sem rendezi - 30 napon belül - póttagdíjjal együtt hat havi összeget meghaladó tagdíjfizetési hátralékát.

Az Alapszabály 61. pontja értelmében a kilépési szándékot a helyi kamarához írásban kell bejelenteni.

A felhívott jogszabályi rendelkezés és az Alapszabály értelmében a tagdíjfizetés elmulasztásával a tagsági jogviszony automatikusan nem szűnik meg, annak előfeltétele a kamara részéről a kizárási irányuló eljárás lefolytatása. Ezen eljárás lefolytatása pedig sem a törvény előírása, sem pedig az Alapszabály szerint a felperes részéről nem

kötelező, ez csak lehetőség. Így téves a megyei bíróságnak és az alperesnek az ezzel kapcsolatos jogi álláspontja.

Az Alapszabály 61. pontja értelmében az alperesnek írásban kellett volna bejelentenie a tagsági jogviszonyának a megszüntetését, ez részéről általa is elismerten elmaradt. Erre figyelemmel a jelen perben a Pp.164.§.(1) bekezdése alapján az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy ő a tagsági jogviszonyának a megszüntetését 2003. novemberében a felperesi kamara helyi szervezeténél szóban bejelentette. A felperes ezt vitatta, ugyanakkor az alperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, mivel ezen előadását semmivel nem tudta igazolni.

Ezért az alperes tagsági jogviszonya 2007. március 31. napjáig - a jogszabályváltozás időpontjáig - fennállt a felperesi kamaránál, így köteles a 2005. január 1. napjától 2007. március 31. napja között fennálló havi 1.500,- forint tagdíjfizetési kötelezettségének teljes egészében eleget tenni.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a megfellebbezett részében a Pp.253.§. (3) bekezdése alapján a részletesen kifejtett indokok értelmében megváltoztatta.

Egyben az alperest a Ptk.301.§.(1) bekezdése szerinti késedelmi kamatainak a megfizetésére kötelezte, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet e vonatkozásban pontatlan - végrehajthatatlan - rendelkezést tartalmaz.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása kihatással volt az alperes által a felperes részére fizetendő elsőfokú perköltség összegére is, hiszen a felperes teljes egészében pernyertes lett. Így a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján az alperes köteles a felperes teljes felmerült perköltségének a megfizetésére.

Az ítélet tábla a másodfokú perköltségről a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján rendelkezett. Az összegszerűség megállapításánál figyelemmel volt a felperes által lerótt illetékbélyeg - mint készkiadás - összegére is.

Győr, 2009. évi december hó 17. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr. Lezsák József sk.
bíró